

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 201/23

Λουξεμβούργο, 21 Δεκεμβρίου 2023

Απόφαση του Δικαστηρίου στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-38/21, C-47/21 και C-232/21 | BMW Bank κ.λπ.

Ο καταναλωτής που συνάπτει σύμβαση χρηματοδοτικής μίσθωσης αυτοκινήτου χωρίς υποχρέωση αγοράς δεν έχει δικαίωμα υπαναχώρησης

Αντιθέτως, ο καταναλωτής που έχει συνάψει σύμβαση πίστωσης με σκοπό την αγορά αυτοκινήτου, χωρίς να έχει ενημερωθεί δεόντως για τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις του, μπορεί να υπαναχωρήσει ανά πάσα στιγμή εφόσον δεν του έχουν παρασχεθεί πλήρεις και ακριβείς πληροφορίες, υπό την προϋπόθεση ότι η υπαναχώρηση πραγματοποιείται πριν από την πλήρη εκτέλεση της σύμβασης

Το Δικαστήριο αποσαφηνίζει τα δικαιώματα των καταναλωτών σε σχέση με τη χρηματοδοτική μίσθωση και την πίστωση που αφορά αυτοκίνητο. Σε περίπτωση σύμβασης χρηματοδοτικής μίσθωσης αυτοκινήτου χωρίς υποχρέωση αγοράς, το δίκαιο της ΕΕ δεν προβλέπει δικαίωμα υπαναχώρησης του καταναλωτή. Ωστόσο, στην περίπτωση σύμβασης πίστωσης που συνάπτεται με σκοπό την αγορά αυτοκινήτου, ο καταναλωτής μπορεί να ασκήσει το δικαίωμα υπαναχώρησης ανά πάσα στιγμή, χωρίς τούτο να συνιστά κατάχρηση δικαιώματος, εφόσον δεν έχει λάβει πλήρη και ακριβή ενημέρωση σχετικά με τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις του και εφόσον η σύμβαση είναι υπό εκτέλεση, δηλαδή, κατά κανόνα, πριν από την αποπληρωμή.

Πολλοί καταναλωτές ισχυρίζονται ενώπιον του πρωτοδικείου του Ράβενσμπουργκ (Γερμανία) ότι υπαναχώρησαν νομίμως από συμβάσεις χρηματοδοτικής μίσθωσης ή πίστωσης που είχαν συνάψει με τράπεζες συνδεδεμένες με κατασκευαστές αυτοκινήτων (BMW Bank, Volkswagen Bank και Audi Bank). Οι συμβάσεις αυτές αφορούσαν χρηματοδοτική μίσθωση αυτοκινήτου χωρίς υποχρέωση αγοράς και χρηματοδότηση για την αγορά μεταχειρισμένου αυτοκινήτου αντίστοιχα.

Στην περίπτωση της σύμβασης χρηματοδοτικής μίσθωσης, ο καταναλωτής μετέβαινε σε αντιπροσωπεία αυτοκινήτων εξουσιοδοτημένη για την παροχή πληροφοριών σχετικών με τη σύμβαση, η οποία στη συνέχεια συναπτόταν απευθείας μεταξύ του καταναλωτή και της τράπεζας μέσω εξ αποστάσεως επικοινωνίας. Στην περίπτωση των συμβάσεων πίστωσης, οι έμποροι ενεργούσαν ως μεσάζοντες για τις τράπεζες.

Όλοι αυτοί οι καταναλωτές υπαναχώρησαν αρκετούς μήνες ή ακόμη και αρκετά έτη μετά τη σύναψη της σύμβασης, αν και ένας από αυτούς έκανε χρήση του δικαιώματος υπαναχώρησης αφότου εξοφλήθηκε πλήρως η πίστωση. Θεωρούν ότι η προθεσμία υπαναχώρησης των 14 ημερών την οποία προβλέπει το δίκαιο της Ένωσης δεν είχε αρχίσει, διότι δεν είχαν ενημερωθεί επαρκώς για τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις τους κατά τη σύναψη της σύμβασης. Οι δε τράπεζες υποστηρίζουν από την πλευρά τους ότι, εν πάση περιπτώσει, η υπαναχώρηση μετά από τόσο καιρό θα πρέπει να χαρακτηριστεί καταχρηστική.

Το πρωτοδικείο του Ράβενσμπουργκ υπέβαλε σχετικό προδικαστικό ερώτημα στο Δικαστήριο.

Το Δικαστήριο αποφαινεται ότι **καταναλωτής που συνάπτει σύμβαση χρηματοδοτικής μίσθωσης για αυτοκίνητο το οποίο παραγγέλθηκε σύμφωνα με τις προδιαγραφές του δεν έχει δικαίωμα υπαναχώρησης, βάσει του δικαίου της Ένωσης**^{1 2 3}, **όταν η σύμβαση προβλέπει ότι ο καταναλωτής δεν υποχρεούται να αγοράσει το αυτοκίνητο κατά τη λήξη της περιόδου χρηματοδοτικής μίσθωσης**. Τούτο ισχύει ακόμη και όταν η σύμβαση έχει συναφθεί εξ αποστάσεως ή εκτός επαγγελματικής εγκαταστάσεως.

Όσον αφορά τις **συμβάσεις πίστωσης**⁴, το Δικαστήριο κρίνει ότι **η προθεσμία υπαναχώρησης των 14 ημερών που προβλέπεται για τις συμβάσεις αυτές δεν αρχίζει εάν οι πληροφορίες τις οποίες οφείλει να παράσχει ο έμπορος κατά τη σύναψη της σύμβασης είναι ελλιπείς ή ανακριβείς σε βαθμό που να επηρεάζουν την αντίληψη του καταναλωτή σχετικά με την έκταση των δικαιωμάτων και των υποχρεώσεων του και την απόφασή του να συνάψει τη σύμβαση**. Σε τέτοια περίπτωση, **η άσκηση του δικαιώματος υπαναχώρησης πέραν των 14 ημερών δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να θεωρηθεί καταχρηστική, ακόμη και αν το δικαίωμα ασκηθεί πολύ καιρό μετά τη σύναψη της σύμβασης**. Το Δικαστήριο διευκρινίζει όμως ότι, **άπαξ και η σύμβαση πίστωσης εκτελεστεί πλήρως, ο καταναλωτής δεν μπορεί πλέον να κάνει χρήση του δικαιώματος υπαναχώρησής του**.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η προδικαστική παραπομπή παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, να υποβάλουν στο Δικαστήριο ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά αυτή, λαμβάνοντας υπόψη την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, ομοίως, άλλα εθνικά δικαστήρια ενώπιον των οποίων ανακύπτει παρόμοιο ζήτημα.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο και, εφόσον υπάρχει, η σύνοψη](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμα στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της.

Επικοινωνία: Ευαγγελία Λύκου ☎ (+352) 4303 2077

Στιγμιότυπα από τη δημοσίευση της αποφάσεως διατίθενται από το [«Europe by Satellite»](#) ☎ (+32) 2 2964106

Ακολουθήστε μας!

¹ [Οδηγία 2002/65/ΕΚ](#) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Σεπτεμβρίου 2002, σχετικά με την εξ αποστάσεως εμπορία χρηματοοικονομικών υπηρεσιών προς τους καταναλωτές. Πράγματι, μια σύμβαση χρηματοδοτικής μίσθωσης χωρίς υποχρέωση αγοράς προσομοιάζει περισσότερο με σύμβαση μίσθωσης και επομένως δεν αφορά χρηματοοικονομική υπηρεσία κατά την έννοια της οδηγίας.

² [Οδηγία 2008/48/ΕΚ](#) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2008, για τις συμβάσεις καταναλωτικής πίστης. Η οδηγία αυτή δεν εφαρμόζεται σε συμβάσεις χρηματοδοτικής μίσθωσης χωρίς υποχρέωση αγοράς.

³ [Οδηγία 2011/83/ΕΕ](#) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2011, σχετικά με τα δικαιώματα των καταναλωτών. Η σύμβαση χρηματοδοτικής μίσθωσης που συνάπτεται για ορισμένη χρονική περίοδο και αφορά αυτοκίνητο που ανταποκρίνεται στις προδιαγραφές του καταναλωτή εμπίπτει, όντως, σε καθεστώς εξαίρεσης από το δικαίωμα υπαναχώρησης, σκοπός της οποίας είναι να προστατεύσει τον έμπορο από τον κίνδυνο να μην μπορεί να μεταβιβάσει το αυτοκίνητο χωρίς να υποστεί σοβαρή οικονομική ζημία.

⁴ Κατά την έννοια της οδηγίας 2008/48.